

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.35. Regnum Siculum Carolo Andegavensi tribuitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1265.

§. XXXV.

Regnum Siculum Carolo Andegavensi tribuitur.

*Spic. to. 9.
p. 207.*

p. 214.

p. 224.

p. 237.

n. 21.

n. 22.

Papa Clemens ad Siciliæ negotium quippe Aulam Romanam summo-
re urgens conversis curis primariis 26
Febr. 1265 duo edidit diplomata. In
primo refert hujus regni concessionem ab
Alexandro IV. factam Edmundo alteri
Regis Anglorum filio, & ab Innocentio
IV. confirmatam; conatus a Sacra Sede
eam perficiendam adhibitos; omiffiam a
patre ac filio executionem; denique ab
Urbano IV. interrogatos, an illud etiam-
num postularent. Quibus de causis hanc
concessionem retractat, & abolet, Eccle-
siam Romanam de regno Siculo statuen-
di libertatem plenam habere asserens. Per
alterum diploma Carolo Andegaviæ ac
Provinciae Comiti hoc regnum tribuit iis
conditionibus, quas ibi fuse exprimit, &
quarum major pars ad temporalem so-
lummodo statum pertinent. En illas,
quæ ad Ecclesiam spectant. Omnia bo-
na, seu moveri possint, seu nequeant, Ec-
clesiis, vel hominibus sacris ablata eis re-
stituentur in cunctis locis, prout horum
possessionem Rex novus occupaverit. Ec-
clesiarum Cathedralium electiones alia-
que

liæque, prorsus erunt liberæ, nec ante vel post eas consensum Regis petere opus erit. Ecclesiastica jurisdictio integra conservabitur ita, ut ad Apostolicam Sedem appellare liceat. Rex universas Friderici, Conradi, Manfredi leges ecclesiasticæ libertati contrarias retexit. Nullus Clericus ad Judicem profanum vocabitur, nec ad tributa vel pensiones adiget. Rex in Ecclesias vacuas nec regium nec aliud jus habebit, nullumque inde fructum percipiet. Viri nobiles, cæterique incolæ regni eadem libertate iisdemque privilegiis fruuntur, quibus sub Guilielmo secundo Siculorum Rege gaudebant. Cum Papa sexdecim Cardinales duobus his diplomatibus subscripsere.

Postquam Legatus Simon Briensis Cardinalis S. Cæcilie pro tradita sibi potestate cum Carolo pactionem confecerat, is Princeps hanc exequi minime cunctabatur: sed celebrato cum Rege fratre suo Paschate, quod hoc anno 1265 in quintum Aprilis incidit, Parisiis Massiliam profectus, hic mille cum equitibus naves adiit, elusisque cautionibus, quas Manfredus ad præcludendum ipsi transitum terra marique adhibuerat, die Mercurii ante Pentecosten 20 Maji Ostiam & pridie festi Romam prospere advenit. Romani eum anno priore, ut ipsos a Manfredo defenderet, urbis Senatorem, hoc est, prima-

Sæcul. XIII.
A. C. 1265.

25.

26.

27.

p. 224.

Ric. Malesp.

c. 177.

Duchesne

p. 374.

Mon. Pad.

p. 620.

Rayn. 1265.

n. 53.

Duchesne

p. 831.

Rayn. 1264.

n. 3. 4. &c.

Spicil.

p. 215.

Sæcul. XIII.
A.C. 1265.

p. 243.

Rayn. n. 12.

n. 13. 20.

n. 26. 27.

rium Magistratum creaverant consentientem: ac prope abfuerat, ut pactum de regno Siculo rumperetur. Nam Papa se legitimum Romæ Dominum cogitans non permittendum censuit, ut tantus Princeps ibi tantam auctoritatem præsertim per omnem vitam suam, sicut Romani voluerant, haberet. Adhibita est talis moderatio, ut Senator in triennium fieret.

Itaque Romam delatus, ibi summa lætitia maximisque honoribus excipiebatur. Sed quod suorum aliquos in Lateranense palatium induxisset, Papa moleste tulit, metuens, ne senatoriam ille auctoritatem suam nimium extenderet. Cum vero idem haud ægre paruisset, Papa continenter Perusiæ agens quatuor Cardinales Romam misit, qui ejus jussu Carolo per vexillum Siciliam possidendam tradidere ante aram templi Lateranensis 29 Maji. Rex novus, per annum reliquum nihil magni præstitit exercitum expectans suum terrestri venientem itinere, e cruce signatis compositum, Clerique Gallici decimis conductum. Nam Cardinalis S. Cæciliæ ad sacram militiam contra Manfredum & Nucерianos Saracenos Christianis validos in templis stimulos admoveri curans, quotquot eo fine capiebant crucem, a votis pro recuperanda Palæstina vel Constantinopoli susceptis absolvebat, quoniam Papa negotium Apuliæ judi-

judicabat urgentius. Guido Mellotius Sæcul. XIII. A C. 1265.
 Episcopus Antifiodorensis inter hujus expeditionis principes viros primus numeratur: sed & disertum consilii authorem Duchesne p. 834.
 in Papa habuerat.

§. XXXVI.

Ecclesia Hispanica.

Sacræ ubivis terrarum expeditiones e-Mariana l. 13. c. 25.
 rant, in Hispania, in Gallia, in Hungaria, in Anglia. Maurorum Reguli Granatensis & Murcianus, ut se ditioni Castellæ Regis, cui tributa pendebant, subducerent, Mauros ex Africa vocaverant, qui magna classe suppetias profecti magnas fecere vastationes. Jacobus Aragoniæ Rex obsistere illis statuit tam regnum, quam generum suum Alphonsum Castellæ Regem defensurus. Idcirco suum tesserariæ crucis induendi propositum Papæ Clementi significavit, qui hac super re Archiepiscopo Tarraconensi ac Rayn. n. 32.
 Episcopo Valentino scripsit, mandans, ut in regno Arragonico, Valentinoque, in Balearium Majore insula, in provincia Tarraconensi atque in omnibus terris Aragoniæ Regi obnoxiiis sacram commendarent militiam cum indulgentiis privilegiisque Cruce signatorum ordinariis. Dabat 23 Maji an. 1265.